

ఆత్మరక్షణ

యమ.డి 9 జులై

దీక్షగా వ్రాసుకుంటున్న ఉత్తరకుమారుడికి 'ఎమండోయ్'. అంటూ భార్య నాయగవసారి అవహనంగా అరిచిన అరువుతో ఉత్తికి పది తలవత్తి చూశాడు. భార్యనెవు 'ఎమిటే ఏ గోం అన్నట్లుగా :

"అట్టే. ఎమిలేదు ఏవో నాయగు వాళ్ళాయ. వ్రాసి విచ్చిగితలన్నీ గీస్తూ కాగితాలన్నీ అలా ఎందుకు చించి పారేసున్నారు."

"ఎందుకా : తక్కువగా వెదవ పళ్ళలు వేసి విసిగింపక ఏ వనేదో నువ్వే చూసుకో." అంటూ భార్యను కసిరికొట్టాడు.

పట్టువదలని విక్రమార్కుడిలా మళ్ళీ కాగితాల గుట్టమీదికి దండెత్తాడు. కాగితాలే పాడై పోతున్నాయి కానీ— ఏ కాగితము వ్రాతకు వోతుకోలేదు. విసుగెత్తి వెన్ను నేలకేసి కొట్టి తలవట్టుకుక్కార్చున్నాడు.

అనలు జరిగిన విషయం మేమిటంటే— ఒక కుప్ప ముహూరాలను మన ఉత్తరకుమారుడికి ఏ తిరంగానే నా వరే. పేరు సంపాదించాంటే ఊర్ది వుట్టింది. వెంటనే రాజకీయ నాయకుడై పోవాలని ఆలోచన కల్పింది. కానీ— అది అంత తేలికైన విషయం కాదు. సివిలు యాక్టరై తే పేరూ. డబ్బు రెండూ సంపాదించ వచ్చు అనుకున్నాడు. కానీ— నటనంటే ఏమిటో అసలే తేలియదు. రచయితగా మారితే చిక్కులేవి వని అనుకుని— వెంటనే కాగితాల గుట్ట ముందేసుకుక్కార్చుని— అది అంత ముంబమెండేమి కాదని త్వరలోనే తెచ్చు కున్నాడు.

అన్యమనస్కంగా ఏదో ప్రితిక తిరనేసున్న

ఉత్తరకుమారుడికి ఉత్తరాల శీర్షిక నివించింది. పంటనే ఉత్తరకుమారుడి మనోష్యంలో ఆలోచన తళుక్కున మెరిసింది బాసు పత్రికలో ఉత్తరాల శీర్షికకు ఉత్తరం వ్రాస్తే పేరు. పత్రికలో పడుతుంది. ఆ విధంగా నైనా పేరు సంపాదించ వచ్చని వెంటనే కలం తినుకొని కెమ్మలోంచి ఉత్తరం తీసి వ్రాతక్కి వ్రాయడం మొదలెట్టాడు. ఎలా వ్రాయలో అర్థం కాలేదు. మళ్ళీ ఒకసారి పత్రిక తిరిగేసే చూశాడు. ఉత్తరాల శీర్షికకోసం. ఉత్తరాల తిరుతెన్నులు ఏ విధంగా ఉన్నాయో వదికిద్దామని.

7-7-77 నాటి పత్రిక అత్యద్భుతంగా ఉంది. మా అభిమాన నటి పణిశ్రీ. ముఖ చిత్రం చూసి ఆనంద సముదంలో తేలి పోయాము. శ్రీధర్ గారి 'వైరివేయి విధాలు' కథ మా ఇంటిల్లపాడిన ఆకర్షించింది. ఇంత మంది కదలిండుస్తున్న మీ పత్రిక రేటు రయి చేసి సెంచంది.

మాలాల రఘురాం
యాదగిరిగుట్ట.

ఇంకో ఉత్తరం వదిలాడు. అందరి అభిమాన నటి సూర్యశ్రీ ముఖ చిత్రంతో వెలువడ మీ (మా) పత్రికను చూడ గాన అనందంతో మూర్ఛపోయి ఓ గంట తర్వాత తేరుకున్నాను. ఇక కదల విషయాని కొనే సింహాద్రిగారి 'ఇది కథకాదు ఈ వారావికే హైట్ ఇంతమంది కథలందిస్తున్న మిమ్మల్ని అభినందించడానికి ఆ సృష్టిక రకు కూడ ఆసాధ్యం.

రాజారావ్ (జగిత్యాల)

పట్టు వదలని విక్రమార్కుడిలా మళ్ళీ కాగితాల గుట్ట మీదికి దండెత్తాడు. కాగితాలే పాడై పోతున్నాయి కానీ— ఏ కాగితమూ వ్రాతకు వోచుకోలేదు. విసుగెత్తి వెన్ను నేలకేసి కొట్టి తలవట్టుకుక్కార్చున్నాడు.

అనుకొని వ్రాయడానికి పూను కున్నాడు. అలా కష్టపడి ఉత్తరం వ్రాసి. ఒకసారి దుపు కుంటే తనకే వచ్చలేదు. పత్రికలో వ్యాకం నచ్చుతుంది. వాళ్ళ ఈ ఉత్తరం తనే వేసు కొరె అనుకున్నాడు. ఈ ఉత్తరాల వ్రాసే వాళ్ళు ఎలా వ్రాసారబ్బా. ముక్కుమీద వేసేమకాని ఆలోచించిన అంతా దిట్టలేదు. ఇందులో ఏదో చెక్కిక ఉంది లేకపోతే నే వ్రాసినా కదరక పోవడమేమిటి? అనుకు న్నాడు. బాగా ఆలోచించి. ఆరోజు మొత్తం కూర్చోని ఓ ఉత్తరం వ్రాసాడు. 'జహ్మాం దంగా ఉంది' అని తనే ఓమారు మెచ్చుకొని పత్రిక పోస్ట్ చేశాడు.

మళ్ళీ ఆ పత్రిక మార్కెట్ లోకి. రాగానే ఆకాగకొని ఉత్తరాల శీర్షికను అనక్తిగా క్రింద మీద అంతా వెతికాడు. ఈమాట తన ఉత్తరం లేదు. వరీజ్ పత్రికలు చూపి తన నెంబరు కన్పించక పోతే ఆ ద్వారా ముఖం ఎలా వుంటుందో. ఉత్తరకుమారుడి ముఖం సర్దిగా అలానే అయింది.

ఆ తర్వాత ఇహ లాభం లేదనుకొని ఉత్తర కుమారుడు పత్రికలకు ఉత్తరాల వ్రాయడం మనె గ్యుదయ్యకున్నాడు.

ఓ వారం రోజుల తర్వాత ఉత్తరకుమారు డికి అర్జంట్ వ్రయాణం తగిలింది. అన ఫెండ్ ఒకడు స్కూటర్ మీద యాదగిరి గుట్టకు వెళ్ళున్నాడు. క్రొత్తగా స్కూటర్ కొన్నట్టు. దానికి పూజచేయించుకు రావడానికి. ఉత్తరకుమారుడ్ని ఆహ్వానిస్తే కాదనలేక బయ దేరాడు. అక్కడికి వెళ్ళి నర్సింహస్వామి వర్యనం చేసుకున్న తర్వాత. ఉత్తరకుమారు డికి ఒక ఆలోచన మెదిలింది ఈ పూరిమంచి మాలాల రఘురాం పత్రికలకు ఉత్తరాల వ్రాసాడు అతన్ని ఒకసారి కల్చుకొని ఉత్త రాల వ్రాసే చెక్కిక తెచ్చుకొనే. ఎలావుంటుం దనే ఆలోచనతో తన ఫెండ్ ను వెళ్ళిపొమ్మని పించేశాడు.

తనకు కావల్సిన వాడి కోసం వాకబు చేసి త్వరలోనే అతని ఇల్లు ఎట్టగలిగాడు. ఒకరి కొకరు ఎరివయం చేసుకున్న తర్వాత. ఉత్తర కుమారుడు తన రాకకు కారణం చెప్పాడు.

"చాల సంతోషమంది. మీరు ఉత్తరాల వ్రాయడంలో గల చెక్కిక తెచ్చుకొనడానికి వచ్చినందుకు. నేను వివిధ పత్రికలకు వ్రాసిన ఉత్తరాలన్నీ ఒక సంకలనం చేసి వ్రచురిం చాను. అది కొని చదివితే మీకు తప్పకుండా ఆ చెక్కిక తెలుసుంది. ఉత్తరాల ఎలా వ్రాయాలి. ఎలా వ్రాసే ప్రచురిత మోతాయి వాటి గురించి వివరంగా వ్యాసాలు వ్రాశాను." అంటూ బీరువారోంచి ఓవు స్తకం తెచ్చి కేబుల్ మీద పెట్టి—

"ఇదిగో. ఇదే వుస్తకం. దీని వెల కేవలం అయిదు రూపాయలు" అన్నాడు.

ఆంధ్రమామి పత్రిక వారపత్రిక 5.1.78

